

Posudek oponenta k diplomové práci Kristiny Uhrové **Nedbalostní trestné činy proti životu a zdraví v silniční dopravě**

Diplomantka si zvolila téma aktuální, ze své podstaty závažné a často diskutované i v laické veřejnosti. Při jeho zpracování uplatnila především metodu kompilace, analýzy a částečně (zejména v kapitole osmé) i komparace.

Předkládaná diplomová práce je dobře strukturovaná. V kapitolách 2. – 3. autorka konzistentně a důsledně seznamuje čtenáře s nosnými pojmy diplomové práce. V následné kapitole čtvrté se přehledně a systematicky přibližuje současná právní úprava nejvíce frekventovaných nedbalostních trestných činů (proti životu a zdraví) v silniční dopravě. Tato část nevykazuje podstatnější věcné nesprávnosti. Je zjevné, že se diplomantka opírala o vhodně zvolenou a dostatečně nastudovanou odbornou literaturu i příslušné právní předpisy (viz zdroje na str. 73-77).

Také kapitolu pátou (Judikatura) hodnotím kladně z hlediska věcné správnosti i zajímavosti souvisejících úvah. To již bezesbytku neplatí u kapitoly šesté, která co do samostatného zařazení působí poněkud nekonceptně a navíc zahrnuje i některé problematické a hůře srozumitelné pasáže (str. 43-45).

Následné procesní aspekty dané materie jsou dle mého soudu zařazeny i zpracovány správně, byť s ohledem na jednoznačně hmotněprávní zaměření práce až příliš obšírně.

Zásadní výhrady má oponent k úvahám de lege ferenda (kapitola osmá), a to jak po stránce věcné, tak i po stránce formální. Právě v této části, která by měla být stěžejním ukazatelem schopnosti analytického uvažování a (v ideálním případě) legislativní normotvorby, diplomantka nabízí toliko „rozšíření vhodných skutkových podstat o další trestné činy“. Konkrétně by mělo jít o trestné činy ujetí z místa dopravní nehody, ujíždění před policejním orgánem a užívání mobilního telefonu během řízení motorového vozidla. V prvních dvou případech se diplomantka, jak sama uvádí, inspirovala právní úpravou ve Spolkové republice Německo. Bylo by jistě ku prospěchu věci argumentovat konkrétním zněním příslušných ustanovení, a

to tím spíše, že komparativních postřehů je v předkládané práci jinak poskrovnu. Diplomantka však oproti tomu diskutabilně argumentuje judikaturou Nejvyššího soudu ČR. Na tento aspekt by se měla zaměřit v rámci ústní obhajoby. Za zajímavý a hodný pozornosti považuji návrh na začlenění (do trestního zákoníku) skutkové podstaty trestného činu používání mobilního telefonu za jízdy v silničním provozu, byť by reálná úvaha v tomto směru vyžadovala hlubší analýzu podloženou mimo jiné statistickými údaji.

Samostatnou pozornost je třeba věnovat formálnímu zpracování předkládané práce, které je v prvních sedmi kapitolách na velmi dobré úrovni. Závěrečné dvě kapitoly však vykazují překvapivý nárůst stylistických i gramatických pochybení. Bylo by záhodno i tento rozpor při ústní obhajobě vysvětlit.

Na základě shora uvedeného navrhuji hodnotit předkládanou diplomovou práci v závislosti na výsledku ústní obhajoby klasifikačním stupněm velmi dobře (2) až dobře (3).

V Plzni 7.5. 2024

*JUDr. Milan Suk
oponent*